

קמז:

עין משפט
נר מצוה

קיד א מ"י פ"ד חב"ל
מאכלת אסורות
ה' יט וע"י פ"ט שם ה'
טו ובהשגות שם ובה"מ:
קפ"ו ב מ"י פ"ד שם ה'
יט וע"ן נטושים
י"ד ק"י פ"ו ספ"י י
בה"מ:
קפ"ו ג מ"י פ"ט שם
הל"טו נטושים י"ד
ס"י מא טע"ף ו:

רבינו גרשום

כו. בלומר לו: "יש
 הנחלים חיו" (חיים בבהמה)
 וכן חיותם (חיים בבהמה)
 שהיה אסור משום בבל
 וכן אסור משום ציד: א"ר
 משום בבל וכל א"ר משום
 שרפו בלומר אין תושבין
 משום מנבולת או משרפות
 אין אותן בינים. א"ר
 שביח"א א"ר ביד דרין כ"ר
 בלומר א"ר דרין ויביתו
 חלה אסורה לערושם כח
 יתן כח: וכן: קיבית
 שבת: עובר מוכנס
 שבת: בלומר א"ר ישראל
 ששחט לעובר מוכנס
 (בלומר) עובר מוכנס
 מחשבת עובר מוכנס
 ע"ז: א"ר קיבית גפה
 שריא בלומר אסורה
 מיראש בעלמא א"ר קיאי
 חורד קודם חורד ודאית
 (הח) כסני מה אסרי בלוי
 עובר מוכנס א"ר מפני
 שממצינו אותה זקיקה
 נבל וסבה ר' יעמאל
 ר' חורא ר' ר' יהושע ע"ז
 שפמי' אתה קיבית ע"ז
 ע"ז: חורד קאמר [חאנא]
 קודם חורד קאמר שבת
 ל' לאחר חורד ששום ע"ז
 קיבית א"ר משום קיבית
 א"ר: והקניא וישא
 א"ר א"ר:

נבלה היה זה אסורה, כלום
 כיצד אמרת טרפה שיקח
 את המכשיר קיבמה תחת
 והא קא חזיק באה ושל
 נבלה היה זה [אסורה] זה
 זה נבלה היה זה טרפה:
 סיפא פתחיה רמי ללומר
 טרפה שיקח את המכשיר
 שחזקת איה: לא איה
 שחזקת איה ויחזק לא קשיא
 כאן קדוש חזרה. כלומר
 מה דאמרין שיהי נבלה
 הרי זה אסור חזרה
 אסור לפתח דאמרין
 לעיל וזה דאמרין טרפה
 קיבמה תחתיה
 חזרה ומשה לא זה
 המקום כלומר אפ"ס
 שחזר אסור למשה
 שישגיג עמו קרבן חזרה
 נבלה אסורה לא זה
 מקום: ואין עומדין
 קיבמה שחזקת עובר
 כוכבים ישראל שחזק
 גרי תרבי:

לא דבר רבני ז'רין כחור דלף
לנקות כסמך אחרין דר'י
לחור דלן מעמידין וסי
כר'י אחי מ'י שמואל נס
נכילה גר'יח אופר דסא
אקמין דמ'י קודם חורב.
כז נראה דל'י לחור חורב לא
אמר כר' חסין שמועדין
אמר כר' חסין חסין אל וסי.

כל הבשר פרק שמיני חולין

מא לן הכי דהלכה כשמואל
ינא ואלו מעמידין דקבא
ולא חיישינן שמה ינק מן
משמע לן דקבא עובד

אם ישבנותן מעם הרי זו אסורה כשרה
שיניקה מן המרפה קבתה אסורה מרפה
שיניקה מן הכשרה קבתה מותרת מפני שכונס
במעיה: גמ' אמו קבת עובד כוכבים לאו
נבלה היא אמר רב הונא הכא בלוקח גדי
מזמן העובד כוכבים עסקין וחיישין שמא
יגזר מן המרפה ומי חיישין שמא יגזר מן
המרפה ^והתנן ^ולוקחים בציצין מן העובד
כוכבים ואין להושיעין לא משום נבלה ולא
משום מרפה אלא אימא חיישין שמא יגזר
מזמן הטמאה ומאי שנא מרפה דלא חיישין
ומאי שנא טמאה דחיישין מרפה לא שכיחא
טמאה שכיחא אי שכיחא אפילו גבי דירן
ניחוש אנן דברדלין מנייהו וכי חזינן להו
ממפרשינן להו לא גזרו בהו רבנן אינהו דלא
בדילי מנייהו וכי חזו להו לא מפרשי להו
וגזרו בהו רבנן ^ושמואל אמר חדא קתני קבת
שחיטת עובד כוכבים נבלה ומי אמר שמואל
הכי והאמר שמואל ^זמפני מה אסור גבינת
העובד כוכבים מפני שמעמידין אותה בעור
בקבת נבלה הא קבה גופה שריא לא קשיא
בכאן קודם חזרה כאן לאחר חזרה: כשרה
שיניקה מן המרפה [וכו'] והא קתני רישא
בקבת עובד כוכבים ושל נבלה הרי זו אסורה
אמר רב חסדא רישא רישא נראה כאוכל נבלות
הכא איכא שחיטה א"ל רבא ולא כל דכן הוא
ומה נבלה דמאיסה דאי שרית ליה קבתה לא
אתי למיכל מינה אמרת לא מרפה שחוטתה
א"כ ש"א אמר רב יצחק אמר רבי יוחנן
לא לאחר חזרה ^חומשנה לא וזה ממקומה
רב רבי יוחנן מעמידין בקבת נבלות ואין
כבים אמר לפניו רבי שמעון בר אבא כמאן
נת עובד כוכבים לעבודת כוכבים א"ל ואלא
רב יצחק אמר רבי יוחנן מעמידין בין בקבת
כוכבים שלא לחוש לדברי רבי אליעזר
נת נבלה אב"ל מעמידין בקבת נבלה ובקבת
כשרה שיניקה מן המרפה וכ"ש בקבת
חלב המכונס בה פירשא בעלמא (הוא):
וחומר בדם מבחלב חומר בחלב שחלב
מועיל

יצא עובד כוכבים אסירא לאו משום דקבא פירשא חשיב לה
 קבא עובד כוכבים ש"מ פירשא אסור דהא קבא נמי
 דה זרע וה"ה לשאר הפרש ומדשרי לה גבי עולה ש"מ
 הראוי ממנה למוצא מידי דהוי אעור של עולה שהוא
 העובד כוכבים. ושטמו קרי ליה קבא עובד כוכבים
 אלא כתרנגולת נבלה: ולא משום טרפה. שחא מעור
 אסור: גבי דידן. גדיים שלט נמי חא אסורא קבא
 משום דלם נבלה היא אסר לה: ומי אקב שחאלי.
 עמידין אותה בעור קבא נבלה הא קבא גופה חלב
 יד טז: שאל רבי ישמעאל את רבי יהושע מפני מה
 נזכר בחלב הקדוש שבה אמר לו והלא קבא העולה
 נמי עמידה אותה בקבא עגלי עבודה היא אלמא ח
 פירשא ידירה אסור כדמפרש התם (פ"ו לז): משום דליחא
 רבי דשחאל דעור קבה הוא דהאסר אה קבה שריא לה
 זזה ממקומה ולא סילקיה ולא אמרו שלא לשנויה
 מותרת דקמי טרפה שינקא מן הכשרה ק
 כהן לא צו ולא צו דקמתי מפני שכתוב בתעיה
 נעית וכוון שנשנית אזה זזה ממקומה וחזרו ושט
 ללוא גופה היא מיתסר כדפרשינן דלפני פירשא
 לשאלי: מעמידין בין בקבא נבלה כו'. ללא

נחלב: הרי זו אסורה. וחלב הנמלא אותה בעורה בין שנותנין עמו חלב זה נראה כענין אסור גמור כדבר בחלב גמור ואין בידו כח להחיר ויש מחזירין אותו ומציין ראיה מדגים שעלו

בַּקֶּרֶה שֶׁסָּקְנוּ (לְעֵיל דף ק"א):
שומרת לאוכלן ביותח משום
לֵיה נותן טעם בר נותן טעם שחלב
הקבה לא נאסר אלא משום נמיח
טעם וכי הדר יהיב טעמא בגבינה
הוא הוה נותן טעם בר נותן טעם
ורחוקות זו מוז כרחוק מורח ממעבר
מהאי טעמא דגביס שעלי בקרעה
אע"פ שכלנו טעם עדיין היתר
גמור הן לאוכלן וכשהו לאוכלן ביותח
למה אחא אוסר עליו מפני טעם
בשר שלה הוהו טעם בשר לאו טעם
הוא שפיר לא נאסר היתחש אלא
מנ"ט אחר אבל חלב הנמלה בבשר

משתנתו טעם זה בזה נעשו שניהם
אסור בדקיקתא נין (ועלי דף קה).
חמירה עצמה נגזרת בגלל וכל
היוצא עוד מן החלב בין טעם חלב
שבו בין טעם בשר שבו הכל אסור
לפי שכולה נגלה וכשמתערב
זה עם חלב הגבינות * הוא ליה מין
במינו חלב נגלה בחלב חלב ויכר
פסקנו חמירה עצמה נעשית נגלה
ואוסרת כל החמירות כולן ולא אמרין
נותן טעם בר נותן טעם הוא מפני
שאף טעם חלב שבו שיהי מחמלה
נעשה כולו נגלה וכל הלה כרד וגם
פסקנו בפסחים (דף קה) הלה דמין
במינו בכל שהוא ואמי הייתי ובה
היתר עד הנה ובלבד שלא יתנו
חלב אחר וטועה הייתי בך שיהי
סבור בדאמרין בע"ז (דף קט;)

גבי קבת עולה כהן שזעמו יפה
 שורפה היה שמע מינה פירשא בעלמא
 היא ולא מיתבסא ולא היא חלב גמור
 הוא מיתבסא מיתבסא שפרא שניקה
 מן הטורפה קבתא אסורה שמע מינה
 חלב הוא ומינא נמי יאקבה בשבלה
 בחבלה אסורה וקבת עולה דשרא
 משום דלאו גופא היא אלא שניקתו
 וזאתא ויהו ליה כיום במעיה כמון
 בקערה ומותר "כדחתינא טרפה שניקה
 מן הכשרה וקדמיתא מותרת מפני
 כסוכם במעיה ודמיתא רחיה במסכת
 ע"ו [בב:] מינה דלאסורי שזעמו
 פירשיה וגבי עגלי שזעמו כוכבים

יצין עיכול דמיהו כפירשא למספק שם חלב
 ולא גופה היא ומתמכר משום דיעחא שרי
 ולא מיתמר אללא גופה אלל פירשא שרי
 ותחלק להכסס כן מאלא בנימוקי רבינו
 אסורה: **חיישין שמא ינק.** חלב זה מן
 טרפה היא דאמרין באלו טרפות
 משום דחיישין שמא ינק חלב זה מן
 גבה ונבלה אסורה אלמלא כגופה דמיו:
 בקרש קרי קבה וקאמר דשרי: **כל**
אסורין בגזיות העובדי כוכבים אמר לו
 חמורה מקבט נבלה ואמרו כל כהן
 ר' בן מקבט נבלה משום דלא גופה
 ליה בגנפחיה הלכך מנחתיו זאת נשנית
 ליה חזר קאמר וימנחני זאת מניין
 עוד: **והא קמני רישא קבא נבלה**
ותה מותרת: איכא שחיטה. ולא
 נאסף הוא במעיה מן הארס ולא
 ורונה להיתר: **מחשבת עובד כוכבים**
מיתמר משום דיעחא ליה בגנפחיה:
 מגופה הוא אללא כגוף במעיה:

מתני'

מסורת הש"ס

לעיל (א) וְיָלַד וְהִמָּחֵל (ב) לְעֵיל
סָבַב (וּמִסְפָּחָהּ כִּיבֵּן הִמָּחֵל)
(ג) וְעָוָן (ד) דָּר שָׁם,
(ה) וְלַעֲלֹל לָהּ: וַיְחַמֵּל וְהָיָה
שִׁמְיָהּ (ו) לְעֵיל לָהּ: וְלֵאמֹר
וַיִּטְעַן מִתָּה: עָוָן לָהּ: עֲשֵׂה
וְנִסְפָּא: וְנִכְרָה: (ז) לְפִי
שִׁמְשִׁי לִיב כֵּל לֹד דֵּחַ
מִיִּשְׁמָה נִמְלֵמֵל הִיא דֵּחַ
סִיל דְּחֵלֵב נִמְזֹר הִיא
לֵאמֹר מִיִּשְׁמָה שִׁמְלִי וְהִיא
(ח) וְלַעֲלֹל קָטָה: (י) וְיָלַד
דִּמְחָה: (כ) כִּסִּיא: וְנִכְרָה,
(ל) וְלַעֲלֹל דָּר יִמָּחֵל

גליון הש"ס

ד'ש"ל ד"ה הרי זו ובר' הוד
למה בין בנינו. ע"י לעיל
דף ט' ע"ב תד"ה שאני:
תד"ה ומ' בלאו הב' י
וכו'. ע"י מחזיקי נה ע"ב
תד"ה מחנה יצחק דף כ'
ע"ב תד"ה ורז ולקמן קס'
ע"ב תד"ה ומ':

מוסף דש"י

שמעמידין אותה בעור
קבת נבלה. ועור לאו
פירשא הוא ואסור (ע"ז
ל"ה).

שימה מקובצת

ה'ס' מנחות עד ע"ב: